

บรรณาธิการแถลง

It is with great sadness that I learnt of the departure of Professor Sir David Weatherall last weekend. He has left an enormous set of his legacy including his own "Weatherall Institute of Molecular Medicine (WIMM), University of Oxford" where I have humbly started my career nearly 20 years ago.

"Prof", a nickname that all "IMM or later WIMM" people have called him, even we have had so many talented and excellent Professors around in our Institute, but he is the only ultimate "Prof" of us all. "The Prof" of all Profs.

Personally I owed him my Doctor of Philosophy (D.Phil); the title that has made me who I am today since he was my major examiner during my 'viva' examination at the final year in 2002 on the thesis title of "the regulation and expression of both alpha and beta globin genes".

During 3 full hours of our exam, Prof. was sharp, hitting to all my flaws with his clear mind and brilliant science but kind to a decent Thai medical doctor who wants to do scientific research. This experience has been instrumental to help shaping me as a clinical scientist and as a gentleman until today.

He passed my thesis with only minor corrections and this has made me more confident on my future as a "thalassaemologist" since I have given a green light from Prof who was such a giant in "thalassaemia field" or probably the modern father of thalassaemia.

I am sure that his life has touched so many and championed and supported various others not only in Oxfordor UK but worldwide.

His approach to science, medicine, mentoring and most memorable his wits and sense of humor would befondly remembered.

Heavenly "Prof" you be embraced.

ผมเสียใจอย่างสุดซึ้งที่ได้ทราบข่าวการจากไปของศาสตราจารย์ เซอร์ เดวิด เวเทอรัลล์ เมื่อสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา ท่านเซอร์ เวเทอรัลล์ ได้ทิ้งไว้ซึ่งมรดกอันมหาศาลทางวิชาการของท่านรวมถึง "Weatherall Institute of Molecular Medicine (WIMM)" แห่งมหาวิทยาลัย ออกซ์ฟอร์ด ที่ซึ่งผมได้เริ่มต้นอาชีพของผมเมื่อเกือบ 20 ปีก่อน

"ท่านศาสตราจารย์ หรือ Prof" เป็นชื่อเล่นๆ ที่ชาว "IMM หรือ WIMM" ทุกคนเรียกท่านเซอร์เดวิด ถึงแม้ว่าในสถาบันของเรา ็จะมีศาสตราจารย์ที่เก่งกาจ ฉลาดเลิศ ระดับโลกและมีพรสวรรค์อยู่มากมาย แต่เซอร์เดวิด เป็น "ศาสตราจารย์" ของพวกเราทุกคน และท่านเป็นคนเดียวที่จะถูกเรียกด้วยคำนำหน้าอันทรงเกียรตินี้ในสถาบันของเรา

ท่านคือ "บรมครู" ของ "ศาสตราจารย์" ทั้งหมดในสาขาโลหิตวิทยา โดยส่วนตัวผมเป็นหนี้ท่านศาตราจารย์เดวิด เพราะท่านเป็น ผู้มอบ คุณวุฒิ ดุษฎีบัณฑิต (D.Phil) ที่ทำให้ผมเป็นผมในวันนี้ด้วยมือท่านเอง เนื่องจากท่านเป็นผู้สอบปากเปล่าหลักของผมในการสอบ ป้องกันดุษฎีนิพนธ์ของมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ดเมื่อปี พ.ศ. 2545 ภายใต้หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง "การควบคุมและการแสดงออกของยีน alpha และ beta globin"

ในตลอดช่วง 3 ชั่วโมงเต็มของการสอบของผม เซอร์เดวิด ได้แสดงความเฉียบแหลม ความรอบรู้ในศาสตร์สาขานี้ ไม่มีข้อ บกพร่องใดเลยที่จะหลุดรอดพ้นสายตาอันคมกริบของท่านได้ ด้วยสติปัญญาและภูมิรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ยอดเยี่ยม และความเมตตาของท่าน เป็นจุดเริ่มต้นของแพทย์หนุ่มชาวไทยตัวเล็กๆ คนหนึ่งที่ต้องการทำวิจัยทางโลหิตวิทยาได้เริ่มก้าวแรกในเส้นทางอันยาวไกลนี้ ประสบการณ์นี้ เป็นคุณอนันต์ในการช่วยสร้างผมให้เป็นนักวิจัยทางคลินิกและเรียนรู้การเป็นสุภาพบุรุษจนถึงปัจจุบัน

ท่านผ่านวิทยานิพนธ์ของผมด้วยการแก้ไขรายละเอียดเพียงเล็กน้อย และทำให้ผมมั่นใจมากขึ้นเกี่ยวกับอนาคตของตนเองในฐานะ "thalassaemologist" เสมือนผมได้รับไฟเขียวจากศาสตราจารย์ผู้เป็นยักษ์ใหญ่ในวงการ "thalassemia" หรืออาจเรียกได้ว่าท่านเป็นบิดายุค ใหม่แห่งโรคธาลัสซีเมีย

ผมแน่ใจว่าชีวิตของท่านได้สัมผัสคนมากมาย ทั้งการยังคุณประโยชน์ ทั้งการช่วยเหลือ สนับสนุนไม่เพียงแต่ใน Oxford หรือ ในประเทศสหราชอาณาจักร หากแต่ทั่วทั้งโลกใบนี้

ผมมั่นใจว่า แนวทางที่ท่านทิ้งไว้ทั้งการแพทย์ การดูแลผู้ป่วย การวิจัยทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ในยุคใหม่ การเป็นพี่เลี้ยงนักวิจัย ในรุ่นต่อๆ มา และปฏิภาณอารมณ์ขันของท่านจะเป็นที่จดจำและเล่าขานสู่รุ่นต่อรุ่นและตลอดไป

ขอท่านได้เสวยสุขในสรวงสวรรค์

ศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์วิปร วิประกษิต

บรรณาธิการ